

ఫైవ్ నాట్ ఫోర్

—టి. యల్. నరసింహారావు

పాపయ్య తన పేరు మరచిపోయి. పదేళ్ళయింది. పోలీసుస్టేషన్ లో అడుగు పెట్టి, ఎస్.ఐ.అందించిన అరవీస బరువు బుట్టలోపీ నెత్తిన పెట్టుకొని, గజం పాతిక పొడుగు దుడ్డుకర్ర చేతిలోకి తీసు కున్న మరుక్షణం పాపయ్య కాస్తా ఫైవ్ నాట్ ఫోర్ అయిపోయాడు. విక్టోరియా రాణి కిరీటం పెట్టుకొన్న రోజు కుంపిని రాజ్యానికి పండగ రోజైతే తనకూ తన పెళ్ళాం లచ్చిమికి యిది పండుగ రోజు నుకొన్నాడు పాపయ్య.

హెడ్డుగానీ, ఎస్.ఐ.గానీ తనపై వాడు ఎవడైనా సరే. వాడినోట "ఫైవ్ నాట్ ఫోర్" అన్న ఆంకె వినబడితే వాబు పాపయ్య బుట్ట మడమలు తక్కున చప్పుడు చేసేవి. శరీరం ఆమాంతం బిగు సుకు పోయేది. కుడిచేయి, మీట నొక్కి సంత వేగంగా మొగానికి ఆడ్డంపోయి సెల్యూట్ కొట్టేది.

ఫైవ్ నాట్ ఫోర్ బజార్ నడుస్తుంటే చూసేవారికి, లాలండ్ ఆర్డర్ భారమంతా అతడు తన భుజాల మీద, కాకపోతే నెత్తిమీద మోస్తున్నట్లండేది. పాపిష్టి భూభారాన్ని నెత్తి నెత్తుకొని మోస్తున్న ఆదిశేషుడి ఆకారం వారి మనస్సులో మెదిలేది. అతడి చేతిలో లాఠీ అనుక్షణం ఆనో నయ్యారంగా నాట్యమాడుతుండేది.

పాపయ్యకు డస్సులో పున్నప్పుడు తాను బాగా ఎరిగిన మనుషుల పేర్లు కూడా గమనంలో వుండేవికావు. చిన్న ప్పుడు వీధిబళ్ల కలసి చదువుకొన్న రిషా తొక్కే రాముడు తారసిల్లితే "ఏయ్ షా" "అని పిలిచేవాడు. తనపొరుగింటి లారీ డ్రైవర్ రంగయ్యను "ఏయ్ లారీ" అని తేక వేసేవాడు. ఇంటికి రాగానే, గడ పల్లో మంచాన పడివున్న ముసీలాడు "పాపమా, పచ్చావా? "అని నో గారా డలకరిస్తే, క్షణంసేపు "ఎవర్నీ" అన్నట్టు బిత్తర పోయిచూచేవాడు తనకొడుకు అలేళ్ళవాడు యిరుగు పొరుగు పాకల్లోని పిల్లల్లో గోలిరాయరాడుతుంటే "అణ్ణి లేబరోళ్ళతో తిరగనివ్వమాక....

ఆళ్ళ బుద్ధులే ఈడికి అబ్బుతాయని" తన పెళ్ళాన్ని మందలించేవాడు. కాస్త హుషారుతో చినప్పుడు. వాణ్ణి మంచంలో తన పక్కన పడుకోపెట్టుకొని.

"నువ్వు బాగా సమవుకోవాలి.... మబ్బిక్లేసను పాసై ఎస్సై అయిపోవాలి" అని బుద్ధులు చేప్పేవాడు. లచ్చిమిని పాకల్లో ఆడంగులంతా "పోలీసాయన పెళ్ళాం" అనిపిలుస్తుంటే, ఆమెవాళ్ళతో మాట్లాడేటప్పుడు తన మొగుడి గురించి చెప్పాల్సొస్తే "మాపోలీసాయన" అంటుంటే ఫైవ్ నాట్ ఫోర్ ఉరఫ్ పాపయ్య

అనందానికి పట్ట వగ్గాలుండేవి కాదు. పాపయ్యకు వైవాళ్ళను చూస్తే ఆకాశంలో మిలమిల్లాడేమక్కల్ని చూసినట్లుండేది. రిజా తొక్కే రాముణ్ణి, లారీతోలే రంగయ్యనూ, యిలాంటి అమాంబాపతును చూస్తే చీమల్ని, దోమల్ని చూచినట్లుండేది. కిందదేడు పెద్దబజారులో కొట్లదగ్గర దొమ్మి జరిగినప్పుడూ, లారీ డ్రైవర్లు సమ్మె కట్టినప్పుడూ, యింకా యిలానే చాలా సార్లు రామయ్య మీదా, రంగయ్యలమీదా పాపయ్య తన లారీని నాట్యం చేయించాడు.

విన్న ప్రొద్దు గూ కే వేళ్ళప్పుడు పాపయ్య ఆకలితో ఆవురావురు మంటూ పాకకు తిరిగిచ్చి, గడపల్లోనుంచే, "లచ్చీ, బేగి బువ్వోంచు, కడుపుకాలి

పోనాది" అనికేక పెట్టాడు.

"ఈ పూటనూకలు సిక్కనేలేదయ్యోయ్, పోలీసాయనా" అని కుండలు కడుక్కుంటున్న లచ్చి జవాబువిని వైవ్ నాట్ ఫోర్ నిరుకారిపోయాడుబుట్టలోపీతినీ వంకెన తగిలించాడు. నడుము బెట్టు తీసి కుక్కిమంచం మీడికి విసిరేసాడు ప్రొద్దుటినుంచీ పొట్టను నాయకట్టి వుంచిన బెట్టు కాస్తే తొలగిపోయేసరికి అతడి పేగులు గొర్రుమన్నాయి. వంకి నున్న నంచి తీర్దామని తలపైకెత్తే సరికి మిలమిల మెరుస్తున్న వైవ్ నాట్ ఫోర్ యిత్రడిబిళ్ళ అతణ్ణి వెక్కిరించింది. వైవ్ నాట్ ఫోర్ పాపయ్యగా మారి, సంచీ చేత పుచ్చుకొని సందులోకొచ్చాడు.

పరీవాహం

గస్తీ....గస్తీ...గస్తీ....
 కడిగి ఆరేసిన పేగుల
 సముద్రపు మర్దన,
 కన్నీటి కడలిలో
 కల్లోలిత కెరటాల్లా
 కళ్ళల్లో కమ్మిన రక్తపుమరకలు,
 కణకణాన్ని, నరసరాన్ని
 నమిలేసే చలిలో
 భవిష్యదాలో చనల ఫర్నేసులో
 మసలు తున్నజీవచ్ఛవాల మస్తిష్కాలు:
 శీతలీ కరణ గదుల్లో

నిద్ర రాక
 పట్టు పాన్సులపై పొల్లరే
 కుత్తుకదాక నెత్తురు కక్కిన
 జలగలకు
 గస్తీ....గస్తీ...గస్తీ....
 ఈ సముద్రం వుప్పొంగితే,
 ఈ కడలికి కట్టలు తెగిళ్ళే,
 ఈ జీవచ్ఛవాలే విజృంభిస్తే
 మరిక—
 నాస్తీ...నాస్తీ....నాస్తీ....

—సవేర